Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник
наукових праць

2019

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2019. — 184 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:
Совтис Наталія Миколаївна − доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Заступник головного редактора:
Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Малафіїк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);
Михальчук Наталія Олександрівна − доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Сіранчук Наталія Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Шугаєва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Бігунова Світозара Анатолівна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);
Бісовецька Людмила Андріївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет;
Кучма Тетяна Валерівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет;
Лук'яник Людмила Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);
Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Павелків Катерина Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);
Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет;
Ясногурська Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет.

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28.11.2019 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: *33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет*

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03. © Рівненський державний гуманітарний університет, 2019

The article analyzes the main theoretical approaches to the terminological definition of the concept linguistic picture of the world. It was presented the arguments for the use of the concepts interpretation, reflection and creation concerning the interconnection between language and reality. It was considered the perspectives of the use of the theory of the linguistic picture of the world in the research of the literary texts that will allow to reproduce well-established hierarchy of the values in the writer's language and his peculiar vision of the world through the fragments of language of the nonverbal reality.

***Key words**: language picture of the world, interpretation, concept.*

УДК 811.111'37 **Н.П. ЩЕРБАЧУК**

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ АДВЕРБІАЛЬНИХ СИНТАКСЕМ У ПРОСТИХ РЕЧЕННЯХ-РЕПЛІКАХ

У статті проаналізовано специфіку функціонування адвербіальних синтаксем у семантико-синтаксичній структурі простих речень діалогічних єдностей типу питання-відповідь, причини їх використання. Установлено, що будовам із такими додатково інформаційними компонентами властива лаконічність. Досліджено різноманіття морфологічних засобів вираження адвербіальних синтаксем у простих реченнях-репліках, наведено статистичні дані, з'ясовано стилістичний аспект детермінації для речень-реплік.

***Ключові слова**: адвербіальні синтаксеми, семантико-синтаксична валентність, вторинна предикатна синтаксема, семантико-синтаксична структура, просте речення, речення-репліка, адвербіальність семантико-синтаксичні відношень.*

Сучасна лінгвістична теорія в останні десятиріччя разом із детальним аналізом семантичних категорій продовжує інтенсивно розробляти положення щодо функціонування мовних одиниць в умовах реального спілкування. Актуальними залишаються підходи при дослідженні речень, пов'язані з семантичним і комунікативним аспектами, а звідси з синтаксисом мови і синтаксисом мовлення.

Реальне спілкування репрезентує ту чи іншу інформацію, межі якої зумовлені конкретним завданням, через прості мовленнєві одиниці.

Необхідність повідомити будь-яку думку, дати пояснення тому чи іншому явищу, констатувати факт дійсності впливає на те, що носій мови добирає специфічні засоби й способи для реалізації власне моделі речення в мовленнєвій ситуації. Щоб перевести мову в мовлення, на думку Ш. Баллі, необхідно виконати функцію актуалізації [1, с. 93]. Найповніше з'ясування специфічних рис семантико-синтаксичної структури простого речення можливе саме на матеріалі діалогічних конструкцій, які адаптовані до умов спілкування та реалізації основних функцій і репрезентовані як мовними моделями речення, котрі не відрізняються від властивих монологічним контекстам, так і висловленнями, що віддалені від них.

З огляду на останні досягнення функційного синтаксису дещо по-іншому трактується природа простої неелементарної конструкції.

На думку І. Р. Вихованця, К. Ф. Шульжука, вона зберігає структурну схему одного з вихідних елементарних простих речень, яка обов'язково доповнюється синтаксемами, трансформованими з вихідних елементарних простих речень [2, с.129; 7, с. 190]. Конструкція без ускладнювального компонента є основною (немодифікованою), яка через ознаку предикативності актуалізує зміст висловлювання. Отже, в семантико-синтаксичному аспекті прості неелементарні речення є похідними від складних. На основі тотожних або суміжних відношень між частинами складної структури виникають диференційні вторинні семантико-синтаксичні відношення, які є базою для утворення нових одиниць. Ці ускладнювальні елементи на глибинному рівні є предикатними знаками, які, виражаючи предикативну ознаку(відношення чи властивість), відображають окрему ситуацію. Тому їх ще називають вторинними синтаксемами предикатного типу, оскільки вони не функціонують в елементарних простих реченнях. Ці одиниці виражають сукупність значень ознаки, а не предмета.

Виникає чимало запитань, пов'язаних із уточненням поняття семантично елементарного та неелементарного простого речення, особливостями функціонування вторинних синтаксем у будовах діалогу, визначенням функції кожного елемента семантичної структури в мовленнєвій побудові.

Ураховуючи стан дослідження, ми мали на меті з'ясувати специфіку функціонування адвербіальних синтаксем у семантико-синтаксичній структурі простих неелементарних речень діалогічного мовлення типу питання-відповідь, їх морфологічне вираження та стилістичний потенціал, вплив цих одиниць на зміст діалогу.

У мовознавстві для позначення поняття детермінантного ускладнювального компонента семантичної структури простого речення використовують терміни: детермінант, обставинний детермінант, детермінантні конструкції, адвербіальна синтаксема, поширювач, ускладнювальна синтаксема, семантико-синтаксичний поширювач.

Ускладнювальні синтаксеми, зважаючи на їхню комунікативну значущість для реплік діалогу, є неоднорідними за своїм значенням, способом утворення й засобами вираження. Тому виділення компонентів, здатних виступати у функції детермінантів з обставинним значенням, нами проводилося відповідно до

специфіки використання тих чи інших розрядів у реченнях-репліках, особливостей морфологічного вираження цих поширювачів та значення для змісту мовленнєвої будови.

Семантична незалежність поширювачів підтримується автономним характером їх оформленості. Ці одиниці в простому неелементарному реченні діалогічного мовлення виражаються синтетичними та аналітичними прислівниками, формами непрямих відмінків, дієприслівниками з обставинним значенням: – *А чого тобі треба? – Я з голоду помираю, – пищить комарик* (В. Чемерис); – *Та я літом на одній нозі до його дострибаю!* (Панас Мирний); – *Де ж хлопці? – запитав Володько, не відповідаючи на її питання. – Сергій раненько приходив...* (Улас Самчук); – *Осоромивши її, ти не житимеш. – сказав пригнічений батько* (А. Тесленко).

Оскільки детермінантам властива синтаксична функція обставини, то природно, що цю роль виконують прислівники та дієприслівники, в яких відсутній формальний показник їх віднесеності до будь-якого слова. Саме незмінність такої категорії слів сигналізує про їх автономність. Однак ці ускладнювальні компоненти мають й інші форми вираження.

Найпоширенішим засобом вираження адвербіальної синтаксеми в діалогічних конструкціях виступають синтаксичні аналітичні прислівники, які утворюються з вихідного предикатного слова з семантикою дії, процесу, стану, якості та аналітичної синтаксичної морфеми – прийменника, що вказує на семантико-синтаксичні відношення між двома елементарними простими реченнями. Такі форми в плані синтаксичної організації слів становлять єдність у формальному та змістовому відношенні, утворюючи нову, цілісну смислову одиницю. У ній семантичний відтінок та ступінь самостійності конструкції часто визначається лексичним значенням відмінкової форми, яка пристосована для вираження обставинних характеристик. За нашими даними, це іменники із загальним значенням причини, часу, мети, умови, рідше допусту: – *Для тебе все вже приготовлено в дорогу* (В. Малик); – *Ярмарки почнуться за місяць ... – розпачливо сказав Горленко* (З. Тулуб); – *Чого от чаюєшся? – запитала сумно дячиха. – При нещасті життя узнаєш* (А. Тесленко).

Часте вживання в реченнях-репліках обставинних детермінантів прийменниково-відмінкового типу пояснюється, передусім, відсутністю спільнокореневих прислівників з тим же лексичним значенням. Крім того, на вибір форми вираження має вплив семантична широта іменників, які більшою мірою здатні виразити найтонші відтінки повідомлення. У такому випадку, на думку Л.М.Руденко, існуючий паралелізм пропонує мовцеві право вибору морфолого-синтаксичного типу з урахуванням контексту, бажаного стилістичного ефекту [5, с. 18].

Щодо сполучувальних особливостей таких конструкцій з основою елементарного речення, то визначальними умовами є значення цієї форми, семантика базової структури, яка ґрунтується на лексико-змістових характеристиках предиката.

Часто в будовах діалогу основне значення цієї форми вираження формує семантичний прийменник. Його вибір сприяє перетворенню субстантива в аналітичний прислівник, наслідком чого є функціонування створюваних за їх допомогою прийменниково-відмінкових утворень, які вживаються в позиції обставинних прислівників, дублюють їх.

Прийменник, тісно переплітаючись своїми функціями з функцією відмінків, розвиває та підсилює значення відмінкової форми, уточнює, спеціалізує, ускладнює її. Індивідуальне значення цих слів проявляється тоді, коли опорний елемент не потребує уточнення свого змісту й використання при ньому якої-небудь словоформи зумовлюється ситуацією та метою висловлення [5, с. 19].

Прийменниково-відмінкові форми, завдяки самостійному змістові та незалежному оформленню, забезпечують виразне та диференційоване вираження нашою свідомістю багатства семантичних відношень та конкретних зв'язків між речами і поняттями, а також найтонших відтінків у висловленій думці, включаючись у речення в готовому вигляді. Ці конструкції, об'єднуючись за значенням у групи, входять у ряди словоформ, які виконують однакові функції.

Друге місце в реченнях-репліках за частотою вираження детермінантів займають прислівники, які функціонують у межах темпоральних семантико-синтаксичних відношень: – *А мудреці знайдуться пізніше! – гнучко хитнувся Перун* (Р. Іванченко); – *Уночі серце вхопило* (А. Дімаров); – *А ти хіба квапишся кудись? – сказав скоромовкою Мазепа. – Вдень небезпечно їхати. – відповів він поволеньки* (М. Старицький).

У мовленнєвих конструкціях функціонують прислівники, які утворилися завдяки посиленню адвербіальності предикатної прийменниково-відмінкової форми й виражають цілий спектр обставинної семантики. Їх лексичне значення витворилося на основі семантико-синтаксичних відношень. Сюди відносяться приклади побудов діалогу, в яких у функції детермінантів активно використовуються субстантивні, займенникові та ад'єктивні прислівники: – *Де нам знайти боярина Воротислава, хлопче? – запитав Добриня. – Він щойно поскакав до воєводи Дмитра* (В. Малик); – *То й ти встала, Малуша? – Я давно не сплю* (С. Скляренко); – *Що там у вас чутно? – розпитують його красноярці. – Інколи й наших колошматять!* (Панас Мирний).

Значно рідше адвербіальні поширювачі виражаються іменними словами, що стоять у формі родового, знахідного та орудного відмінків, які найчастіше виражають часові та причинові відношення. Периферійну позицію в реченнях-репліках займають дієприслівники, яким притаманне набуття обставинних значень у певному мовленнєвому контексті на зразок *Згорнувши руки, козаки нічого не досягнуть! – каже Шрам*

(П. Куліш).

Проаналізований нами матеріал засвідчує, що в побудовах діалогу формам вираження самостійного поширювача властиве розмаїття, яке вказує на багатство і гнучкість структур, а також безперервний розвиток літературної мови. Найбільш частотними в цій функції виступають прийменниково-відмінкові комплекси, які передають численні обставинні значення і є продуктивними у всіх семантичних різновидах детермінантів. Рідше цю роль у конструкціях виконують прислівники, які найчастіше виражають часові та причинові значення. Крім того, на вживання в діалогах тієї чи іншої морфологічної форми впливають деякі сполучувальні особливості лексико-граматичних розрядів слів, їх категоріальне значення, а також позиція автора та умови мовного спілкування. Паралельне функціонування такої кількості засобів вираження створює комунікативно достатню синонімічну базу для вибору мовцем адвербіальної структури в кожному окремому акті комунікації.

Таким чином, будь-яка конструкція діалогічного мовлення є результатом творіння людини, будова якого визначається лінгвістичними та паралінгвістичними чинниками, насамперед потребами мовного спілкування. Мовець, будучи учасником діалогу, залежно від конкретної ситуації та умов її проходження, на основі близьких стосунків, етапів знайомства, може ставити перед собою різні комунікативні завдання. Володіння інформацією, яку обговорюють, впливає на визначення й використання певної кількості одиниць під час мовного акту для повного взаєморозуміння, котрим характерні як типові, так і нетипові засоби вираження. Проте речення будуються за певними моделями, які закріплені в даній мові.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балли Ш. Общая лингвистика и вопросы французского языка / Ш. Балли. – М. : Изд-во иностр. лит-ры, 1955. – 416 с.
2. Вихованець І. Р. Семантико-синтаксична структура речення : [монографія] / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, В. М. Русанівський. – К. : Наук. думка, 1983. – 219 с.
3. Вихованець І. Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1988. – 256 с.
4. Куцова Р. А. Відтворення темпоральності прийменниковими конструкціями сучасної української мови: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 – «Українська мова» / Р. А. Куцова. – Харків, 1997. – 22 с.
5. Руденко Л. М. Обставинна детермінація в структурі тексту (семантико-синтаксичний і стилістичний аспекти) / Л. М. Руденко. – К. : Україна-Віта, 1996. – 213 с.
6. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови [підручник] / К. Ф. Шульжук. – К. : ВЦ «Академія», 2004. – 408 с.
7. Щербачук Н. П. Семантико-синтаксична структура простого речення в діалогічному мовленні (на матеріалі художніх творів) : дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 – «Українська мова» / Н. П. Щербачук. – К., 2006. – 219 с.

In the article it is analyzed the specifics of the functioning of adverbial syntaxes in the semantic-syntactic structure of simple sentences of dialogical unity of the question-answer type and reasons for their usage. It has been established that structures with such additional information components are characterized by laconicism. It is investigated the variety of morphological means of expressing adverbial syntaxes in simple replica sentences, statistical information is given, the stylistic aspect of determination for replica sentences is clarified.

Key words: *adverbial syntaxes, semantic-syntactic valency, secondary predicate syntax, semantic-syntactic structure, simple sentence, replica sentence, adverbialism of semantic-syntactic relations.*

УДК 811.111'37:811 **Н.М. МОРОЗ**

СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕПТУ «*КОХАННЯ/LOVE*» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Автор статті робить спробу здійснити аналіз концепту КОХАННЯ та зробити свій внесок у розробку теоретичних питань концептології на прикладі структурних особливостей репрезентації концепту КОХАННЯ в сучасній англійській мові. Результати дослідження можуть бути використані для лінгвокультурологічного опису та когнітивно-дискурсивного дослідження інших емоційних концептів в різних мовах.

Ключові слова: *мова, концепт, кохання, семантика, структура, репрезентація.*

Постановка проблеми. Концепт КОХАННЯ є цікавим об'єктом саме лінгвістичного дослідження ще і тому, що культура кохання в європейському лінгво-культурному ареалі є передусім культурою вербальною, тісно пов'язаною із словесним (літературним та повсякденним) вираженням. У мовленні про кохання діє закон мовленнєвого посилення емоції: констатація емоції посилює саму емоцію, а іноді навіть створює її. Оскільки кохання є вторинним по відношенню до інстинктивних емоцій, *окультуреним* почуттям, саме мовна репрезентація кохання, культурно детерміновані засоби його вербального вираження є основними експлікатурами уявлень, що сформувались у даній культурі щодо цього почуття. В англійській мові існують

ЗМІСТ

Ясногурська Л.М. Подружня зрада у паремійних фондах англійської та української мов ……. 3
Совтис Н.М. Основні засади опису мовної картини світу ……. 7
Щербачук Н.П. Особливості функціонування та засоби вираження адвербіальних синтаксем у простих реченнях-репліках …….. 10
Мороз Н.М. Структурні особливості концепту «кохання/love» в англійській мові …….. 12
Мороз Л.В. Структурно-семантичні ознаки та художній феномен рольової лірики …….. 19
Михальчук Н.О., Набочук О.Ю. Психолінгвістична термінологія в парадигмі лінгвістичної прагматики …….. 23
Івашкевич Е.Е., Антюхова Н.І. Рівні професійного становлення майбутнього перекладача ……. 26
Павелків К.М., Попова А.В. Сучасне викладання іноземних мов. Оцінюємо все по-різному …… 32
Ясногурська Л.М., Кіряк Т.І. Використання превентивної адаптаційної системи в дошкільних закладах 34
Бісовецька Л.А., Дацишина І.В. Методика формування в учнів початкових класів уміння створювати текст…….. 37
Данілова Н.Р., Кардаш Н.О. Роль ігор у вивченні англійської мови дітей старшого дошкільного віку 39
Лук'яник Л.В., Старовойт В.О. Особливості формування фонетико-орфоепічної компетентності учнів початкових класів на уроках української мови 42
Василькевич С.С., Жданюк А.В. Формування навичок читання англійською мовою з використанням наочності у початковій школі …… 45
Романюк С.К., Лук'янчук О.П. Основи розвитку у старших дошкільників іншомовного лексичного запасу засобами митецтва живопису ……. 48
Мороз Н.М., Ячменник Р.О. Особливості вивчення англійської мови у закладах дошкільної освіти ….. 51
Мороз Л.В., Кухновець Л.П. Професійна готовність муйбутніх вихователів до навчання дітей дошкільного віку іноземної мови …….. 53
Денисюк Л.В., Петровець В.М. Просвітницька робота з батьками у вивченні англійської мови засобами образотворчого мистецтва ……. 55
Лук'яник Л.В., Піхоцька О.М. Феномен поняття «нетрадиційні уроки», класифікація нетрадиційних уроків …… 58
Мороз Л.В., Хрящевська Т.В. Виховання екологічних компетентностей у старших дошкільників засобами іноземної мови …… 61
Сіранчук Н.М., Сидорчук К.В. До проблеми розвитку культури мовлення учнів початкової школи на уроках української мови …… 63
Василькевич С.С., Казмірук О.П. Інноваційні технології вивчення іноземної мови у початковій школі 67
Данілова Н.Р., Давидюк Т.В. Гра як засіб формуванння іншомовної комунікативної компетенції дошкільників ……..... 70
Романюк С.К., Блищик А.В. Використання іноземної мови в ігровій діяльності дітей з особливими потребами …….. 73
Мороз Л.В., Гречун І.П. Розвиток творчості старших дошкільників на заняттях з іноземної мови …… 75
Трофімчук В.М., Чучак К.О. Роль мовленнєвої гри у навчанні усного англомовного мовлення дітей старшого дошкільного віку ……. 76
Лук'яник Л.В., Ляшецька О.І. Психолого-педагогічні основи формування комунікативних умінь і навичок засобами ситуативних завдань на уроках української мови у початкових класах …….. 80
Павелків К.М., Коновальчук Л.Ю. Розвиток креативного мислення учнів молодшого шкільного віку на уроках англійської мови ігри-вправи як засіб розвитку …….. 83
Романюк С.К., Подйом О.І. Особливості використання англомовних пісень у закладах дошкільної освіти ……. 85
Трофімчук В.М., Панчук В.В. Розвиток творчих здібностей на уроках англійської мови в початковій школі 87
Павелків К.М., Сукало О.І. Проблеми навчання іноземної мови в початковій школі ……... 91
Мороз Н.М., Миколаюк М.М. Формування іншомовної комунікативної компетенції – важливе завдання вчителя іноземної мови у закладі дошкільної освіти ……. 94
Романюк С.К., Дутчак Т.І. Гендерні особливості навчання іноземної мови дошкільників …… 96
Романюк С.К., Гладковська М.В. Використання казок на заняттях з англійської мови в закладі дошкільної освіти …… 100
Лук'яник Л.В., Черепович І.В. Використання народознавчої лексики у структурі уроку ……. 102
Данілова Н.Р., Гамула Ю.В. Формування мотивації та інтересу до вивчення англійської мови на початковому етапі навчання ……. 104
Дуброва А.С., Івашко А.М. Використання пісень на уроках англійської мови в початкових класах ….. 108
Денисюк Л.В., Гаврилюк О.О. Інтеграція іноземної мови у процесі ознайомленння дошкільників з природою в аспекті розвитку креативності ……. 112
Павелків К.М., Сікора О.С. Особливості викладання англійської мови в початкових класах Нової

української школи …….. 116
Трофімчук В.М., Димарчук Л.В. Проблеми підготовки дітей до вивчення іноземної мови в закладі дошкільної освіти …….. 117
Вєрьовкіна О.Є., Пасічник Ю.В. Теоретико-методичні аспекти формування навичок говоріння у дітей дошкільного віку на заняттях з іноземної мови ……. 120
Ковалюк В.В., Бичук С.Б. Сучасні технології навчання іноземної мови у дошкільному закладі …… 124
Дуброва А.С., Гаврильчик В.О. Викладання англійської мови за допомогою інноваційних засобів …... 126
Денисюк Л.В., Панасюк О.М. Компетентнісний підхід у навчанні іноземної мови у контексті Нової української школи …….. 129
Мороз Л.В., Швець І.М. Особливості виховання національної гідності в учнів молодшого шкільного віку на уроках іноземної мови …….. 131
Мороз Л.В., Панасюк К.А. Проблеми підготовки дітей дошкільного віку до вивчення англійської мови: аспект мовленнєвої діяльності …….. 134
Ясногурська Л.М., Сидорчук Н.М. Географічна компетентність як одна із складових професійної підготовки майбутнього вчителя початкових класів …….. 137
Романюк С.К., Ляшук А.В. Використання мультимедійних технологій у навчанні англійської мови у закладі дошкільної освіти …….. 140
Ясногурська Л.М., Чорна О.Ю. Використання різних видів наочності на уроках англійської мови у початкоівій школі …… 142
Ясногурська Л.М., Бублей Л.М. Розвиток критичного мислення учнів молодшого шкільного віку на уроках англійської мови ……. 144
Краля І.В., Швець Н.М. Значення вивчення англійської мови з дітьми дошкільного віку …….. 148
Ковалюк В.В., Ришко О.В. Гра як засіб досягнення результативності навчання англійської мови ……. 150
Мороз Н.М., Ковтунович І.І. Виховання інтересу до художньої праці на заняттях з іноземної мови …. 153
Ковалюк В.В., Савич Л.В. Формування навичок читання англійською мовою у здобувачів знань нової українськоі школи ……... 154
Дуброва А.С., Кошлата М.А. Англійська мова як складова процесу соціалізації дошкільників у закладі дошкільної освіти …….. 157
Краля І.В., Савостьянова В.М. Особливості раннього вивчення іноземної мови в закладі дошкільної освіти …… 160
Ковалюк В.В., Хрящевська М.А. Форми організації роботи з вивчення іноземної мови в сучасному закладі дошкільної освіти ……... 161
Хупавцева Н.А. The problem of organizing the facilitative interaction at the process of teaching pupils at secondary schools …….. 164
Івашкевич Е.З., Яцюрик А.А. The empirical research of the determination of social intelligence of the teachers by the way of understanding by them a folklore ……. 172
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ……... 178
ЗМІСТ…… 180